

Verslag expeditie 2008 met mzt Margeja naar Polen Traject Bergeshovede - Kostrzyn (P).

Dag 13 Dinsdag 13 mei 2008

Ook vandaag werd er uitgebreid van het weer genoten.

Vanmorgen om half 8 de lijnen los gemaakt en weer op weg. Heerlijk weer, er is lichte sluierbewolking. Om te beginnen was het wel jas aan, maar dat duurde niet zo lang. Er is aanzienlijk minder verkeer op het Mittellandkanaal dan op het Dortmund-Ems-Kanaal. De meeste hinder heb je van de grote jachten.

Om 13.30 uur even afgemeerd bij Bad Essen. Fietsjes op de wal en boodschappen gedaan. Bij de middagboterham de laatste boterhammen gegeten, dus dat moest wel gehaald worden. Om 3 uur weer verder. Ik heb gistermorgen het zonnepaneel heel zorgvuldig schoon gemaakt, nu ligt overal een lichtgeel laagje, ook weer op het paneel. Het leek wel fijn zand, zoals het Sahara zand dat af en toe bij ons ook wel valt. Maar bij nader inzien is het iets heel anders: stuifmeel dat van de bomen die langs het kanaal staan afkomstig is. Af en toe zie je compleet een licht wolkje opstuiven.

Even na 6 uur afgemeerd bij kilometer 89, vlak voor Minden. Ik had het laatste stukje van de tocht gebruikt om voor de maaltijd te zorgen, zodat we zodra we aan de wal lagen aan het eten konden beginnen. De plaatselijke jeugd is aan het zwemmen, er zijn er zelfs een paar die van de brug af durven springen. Een dame die d'r hondje aan het uitlaten was kwam even nieuwsgierig een praatje maken, later is ook zij nog wat gaan zwemmen. Het hondje bleef

Regelmatig een mooi vergezicht.

ongerust op de kant staan, sinds die vorig jaar een zwaan tegen zich in het harnas had gejaagd en dus aangevallen was, durfde hij niet meer. We hebben ons ankerlicht maar als breedtelicht opgetuigd. Er is hier verder helemaal geen verlichting, dus dat is dan wel nodig.

Janneke verteld waar we zitten en even geïnformeerd hoe het in Heemskerk gaat. Morgen verder.

Dag 14 Woensdag 14 mei 2008

7.30 los gegooid. Alle beroepsschepen die aan deze kade overnacht hebben zijn al vertrokken. Kwart voor 9 waren we op het vaarwegen kruispunt Minden. We hebben gezien dat er tussen de plek waar wij overnacht hebben en het kruispunt geen fatsoenlijke plek was om te liggen. Goed dus dat we gisteren besloten hebben om bij kilometer 89 te blijven liggen. Na Minden is er een hele tijd ook geen goed plekje. We hadden dus nog zeker een paar uur door moeten varen. We vonden het zo wel goed.

Ge begint al aardig te kleuren.

Tegen 14.30 zijn we net het havengebied van Hannover binnen gevaren. Hannover is erg groot, langs het kanaal zeker een dikke 16 kilometer. Op het pad langs het kanaal was een groep jongens hard aan het lopen, ik veronderstel dat het een schoolklas was. Henk was even bezig met het breedtelicht dat nog van vannacht hing, toen hij plotseling bekogeld werd met keien. Er was er eentje "leuk" aan het gooien. Toen ik het fototoestel pakte en scherp ging stellen gingen ze gauw een zijpad in, weg van het kanaal. Kennelijk geen zin om het risico te lopen herkend te worden. Gelukkig hebben we geen schade opgelopen, de stenen kwamen terecht op het dak en niet op het zonnepaneel.

Om 15.30 uur hebben we afgemeerd bij kilometer 161. We waren eerst van plan om naar de jachthaven te gaan, maar dan moet er betaald worden en bovendien: we hadden er genoeg van. Voor vandaag wel genoeg gevaren. Fietsjes op de wal en op jacht naar een internet café. Die hebben we vrij snel gevonden en de knul achter de balie accepteerde ons excuus dat we de Duitse toetsenborden niet begrepen toen we aan hem vroegen of hij de reispost voor ons kon versturen. Het had wel wat voeten in aarde want hij toetste telkens een verkeerd wachtwoord in. Maar uiteindelijk is het toch gelukt en kregen we ons stickie terug. We zijn nog even langs de Media markt gegaan om te zien of ze een elektronische thermometer voor buiten hadden maar dat is niet gelukt. (De badthermometer die we nu aan de mastvoet hebben gebonden hebben is slecht af te lezen.) Dan maar terug naar de boot. We waren nog bezig om de fietsen weer op hun plaats te zetten toen de telefoon ging. Janneke melde dat de reispost gearriveerd was. Mooi, dan was het dus echt gelukt.

Dag 15 Donderdag 15 mei 2008

't Was bewolkt vanmorgen. Om 8 uur toch maar varen. We zijn expres niet al te vroeg gestart omdat Henk bij de jachthaven wilde tanken. De prijs van de diesel vliegt heen en weer, we hebben prijzen gezien van goed 1 Euro 45 en van alles erboven. We wisten dus niet wat te verwachten als prijs bij de Marine Regatta Vereins. Het werd Euro 1.529. We hebben dik 55 liter getankt, dus waren we een aanmerkelijk sommetje kwijt. Ik heb betaald met 2 briefjes van 50, de tankbediende kwam terug met 1 briefje van 20 terug. Kennelijk hadden ze nog niet veel klein geld in kas.

Sluis Anderten (de Hindenburgsluis bij Hannover)

Sluis Anderten (de Hindenburgsluis bij Hannover) had het kennelijk druk, er lag al een vrachtschip te wachten en er kwam nog een bij. Voor de jachtjes gold: U wordt opgeroepen. We waren er om 9.30 en konden dus wachten. Toen ging het nog regenen ook. We hebben het dakje maar uitgerold, hadden we tenminste ergens een droog plekje. Om 10 voor 11 kwamen we de sluis weer uit. De regen maakte het erg koud, we hebben de kachel maar weer aan gestoken. Met een dubbele broek, een regenbroek en een dikke jas aan was het buiten nog een beetje uit te houden. Het dakje houdt je dan wel droog, maar de wind blaast er onderdoor en die maakt je koud. Gelukkig dat de kachel het dan goed doet, konden we terwijl de ander aan het roer zat tenminste weer opwarmen.

Bij kilometer 207 een grote puinhoop! Er zat een duwstel achter ons had ik gezien, toen achter het duwstel nog iemand opdook. Een leeg Belgisch schip die erg veel haast had besloot het duwstel te passeren. Vóór ons was een Duits zeiljacht en in de verte kwam een geladen vrachtschip aan. Ik voelde er weinig voor om klem te komen zitten tussen die 2 combinaties achter me en het tegemoet komend vrachtschip, dus heb ik een beetje meer gas gegeven. Daardoor was de Belg ondertussen het duwstel voorbij en het vrachtschip dat voor ons aan kwam was er nog niet toen de Belg me passeerde. Het Duitse zeiljacht keek niet op of om en had niets in de gaten. Ze zaten midden in het vaarwater en bleven daar. Pas toen ze op de boeggolf van de Belg zaten waken ze uit.

Bij het duwstel weer het zelfde, zij zaten midden in het vaarwater toen het duwstel ze ging passeren. Het was nog een erg lang duwstel ook (4 bakken en een duwboot). Het tegenover liggend vrachtschip was ondertussen ook naast ze, zij kregen dus waar ik niets voor gevoeld had: ze kwamen zo ongeveer knijp te zitten. Gelukkig zijn ze toen zo verstandig geweest om de motor in z'n vrij te zetten zodat het zo kort mogelijk zou duren voordat het duwstel voorbij zou zijn. Maar met die tegenligger naast hem schoot dat ook niet zo hard op. De jachtschipper moet wel geschrokken zijn, want het duurde een tijd voordat ze de motor weer in z'n werk zetten. Wij zijn ze toen dus maar gepasseerd. Tegen kwart over 3 hebben we het dak weer weg gerold, de zon was weer doorgekomen. De kachel is toen ook maar weer uit gegaan. Er zijn opvallend weinig plaatsen om te kunnen blijven liggen in dit stuk kanaal. Om eerlijk te zijn waren er ook een paar plaatsen waar wij niets voor voelden

(we hebben vannacht al vlak bij een schrootverlading gelegen) maar tegen half 6 waren we bij het Elbe Seitenkanal en bij die kruising zijn ze bezig met een nieuwe kade te bouwen. Het achterste stukje van die kade is voor jachten bedoeld, en daar zag het er al vrij compleet uit. Keurig nette boldertjes in de damwand en die damwand was nog glad gemaakt ook, dus we hoeven vannacht niet om de uitstekende stukken wand heen te rollen. Daar hebben we over het algemeen toch al weinig last van, want daar doen onze binnenvaart wrijfhouten prima dienst bij. Zo'n wrijfhout is net lang genoeg om over twee uitstekende stukken damwand heen te gaan.

We lagen al uitgebreid aan de wal toen het Duitse zeiljacht ons weer passeerde. Waarschijnlijk gaan zij wel naar de jachthaven die hier een kilometer of wat verderop ligt. We hebben heerlijk in de kuip zitten te eten, de wind was eerst naar het westen gedraaid en daarna helemaal weg gevallen. Tegen half 9 toch maar naar binnen want toen kwamen de muggen weer.

Dag 16 Vrijdag 16 mei 2008

Weer bewolkt vanmorgen, het weerbericht is ook bepaald niet optimistisch. Hebben de kachel maar weer aangemaakt. Half 8 de machine gestart en gaan varen, om 8 uur lagen we op de wachtsteiger voor sluis Sülzfeld. Ons bij de paal op de kant gemeld, de sluiswachter gaf de raad om een bakje koffie te nemen want zolang er geen beroepsverkeer is schutten ze niet. 'k Had koffie en thee gemaakt, toen ik de theepot in de muts gezet had wilde ik die uit de weg zetten op m'n stoel. De sluiting van de muts doet het niet zo goed meer en de zaak klapte open: theepot omgekeerd er uit. De zitting van m'n stoel lag vol thee, m'n kiel had een scheut

'Autostadt' van Volkswagen in Wolfsburg.

gekregen en de rest was op de bank terechtgekomen. Die zitting was geen probleem, de bank zal wel weer drogen, m'n kiel moest ik uitspoelen van Henk want thee geeft bruine vlekken. Dat heeft dus een afwasteil vol water extra gekost. Daarna mocht ik de kiel in de machinekamer op een lijntje hangen. Ondertussen waren er nog 2 jachtjes gekomen, ook die kregen de raad koffie te gaan drinken. Gelukkig kwam er toch nog een leeg beroepsschip die onze kant op wilde, dus tegen 5 voor 10 waren we eindelijk door de sluis. Intussen was het ook gaan regenen, Henk heeft in de sluis het dakje uitgerold.

We hebben vanmorgen ons laatste brood opgegeten, het is dus tijd om boodschappen te gaan doen. Tegen half 11 aangelegd aan de jachtenkade van Fallersleben. Ik mocht op de fiets naar de stad. Dat was simpel gezegd, iets minder simpel gedaan. Naast het kanaal is industrie, daar moet je dus omheen. Dan komt er een weg, daarnaast volkstuintjes en een groot spooreplacement. Maar: de weg is opgebroken en wordt opnieuw aangelegd, er ligt een noodweg die eenrichtingsverkeer heeft, de verkeerde kant op. Gelukkig was er een meneer bezig in z'n tuintje en daar heb ik aan gevraagd hoe ik bij de stad kon komen. Moest toch die opgebroken weg op, tot het station. Als ik geluk had kon ik met een lift naar boven, over de sporen en met de lift weer naar beneden. Aan de andere kant van het station waren meerdere kruideniers. Ik heb dus z'n raad gevolgd, het fietsje tegen het hek bij het station gestald en ik had geluk: ik kon met de lift naar boven en naar beneden. Een wandelingetje verder was de winkelstraat, de eerste winkel die ik tegen kwam had mij als klant. Op de terugweg had ik minder geluk: de zuidelijke lift deed het niet meer. 'k Moest met m'n boodschappen op de rug dus de trap op. Gelukkig deed de lift aan de noordkant het wel. De weg gaf nu geen problemen meer, ik reed nu de goede richting op en er was even geen verkeer. Om half 12 was ik weer aan boord.

Het blijft grijs en het regent nog steeds. Ik mocht binnen bij de kachel weer wat op temperatuur komen en me wat droog laten worden.

Na de middagboterham hebben we gedeeltelijk in de regen en gedeeltelijk bij redelijk mooi weer om beurten een uur aan het roer gezeten. Af en toe zijn de walkanten prachtig, met veel bloeiende struiken en bomen: hoofdzakelijk meidoorn, witte en paarse sering en brem. Prachtige kleuren! Andere kanten zijn uitgesproken vervelend: ze hebben het kanaal daar verbreed en die kanten zijn nog

maar net ingezaaid en hier en daar van een jong boompje voorzien. Verdwalen kun je hier niet, je kunt maar 1 kant op. Die sluis en dat boodschappen doen hebben ons wat tijd betreft lelijk in het vaarwater gezeten. We waren van plan om een behoorlijk eind te varen vandaag, maar tegen half 6 hadden we nog maar iets meer als 60 kilometer af gelegd. Er zat weer een enorme bui voor ons, dat hielp om de zin om nog een tijd door te gaan kwijt te raken. Komt nog bij dat er hier weinig aanlegmogelijkheden voor jachtjes zijn. Dus toen Henk bij z'n beurt aan het roer een jachtenkade zag heeft hij besloten dat het voor vandaag genoeg was. We zijn bij Bülstringen, het jachtenplekje ligt aan het eind van een lange kade voor de beroepsvaart. De kade wordt met een videocamera in de gaten gehouden.

Henk heeft m'n kiel uit de machinekamer gehaald, die was weer droog. Hij ruikt wel een beetje naar gasolie, maar dat gaat er in 't gebruik wel weer af. Morgen weer een dag, dan komen we weer Magdeburg voorbij, daarna komt er weer een sluis. Benieuwd of die ook zo langzaam werkt - ik hoop het niet. Dan kunnen we tenminste een beetje opschieten. Het om beurten een wacht aan het roer hebben bevalt goed, zeker als het weer wat tegen zit: je kunt je dan als de ander aan het roer zit een beetje opwarmen bij de kachel.

Dag 17 Zaterdag 17 mei 2008

Gisteren vroeg naar bed gegaan, we waren rozig door de kou. Gevolg was dat we vanmorgen vroeg wakker werden. Om 7.15 al weer op pad. Het is zwaar bewolkt, maar gelukkig wel droog. De buitentemperatuur was maar 10 graden.

Om half 9 kwamen de nieuwe jachten die we in Münster gezien hadden (die van de cd) ons achterop. Zij hadden in de jachthaven van Haldersleben gelegen (iets verder als wij

lagen) en waren een stuk later op pad gegaan. Zij kunnen niet langzaam varen. Even voor 10 waren we op het kruispunt bij Magdeburg, je behoort je te melden als je het aquaduct over de Elbe wil passeren. Maar er was in geen velden of wegen beroepsverkeer te zien en we hadden gezien dat "de Ellings" er ook net over ging dus we zijn ze maar achterna gegaan. Op de wachtplaats ons voor schutting aangemeld via de paal op de wal. Vroeg de sluiswachter hoe we daar gekomen waren! We hebben maar gezegd dat we "in konvooi" gevaren hadden. Dat werd geaccepteerd, men veronderstelde dus dat we geen communicatie apparatuur hebben. Er lag een klein Duits jachtje voor ons op de wachtplaats, de schipper vertelde de reden waarom we overal zo lang hadden moeten wachten: de sluisen zijn niet gratis, beroepsverkeer moet betalen. Als het beroepsverkeer dan schut mogen de jachtjes mee, bij wijze van ballast. Hij vertelde dat toen hij op z'n vorige tocht hier langs kwam er 40 jachtjes voor de sluis hadden liggen te wachten. Er was gewoon geen aanbod van beroepsverkeer en er werd dus niet geschut. Ze hadden er zo ongeveer 4 uur liggen te wachten. Wij mochten gelukkig vrij snel met een zwaar geladen schip mee, om half 12 waren we er al door. Al varende even wat gegeten en toen om half 1 afgemeerd in Burg. Boodschappen doen, we moeten rekening houden met het weekend. Half 2 zijn we weer verder gegaan. Na een regenbuitje in Burg knapt het weer gelukkig wat op.

Na Burg hebben we achter de Rival aan gevaren, een vrachtschip dat behoorlijk zwaar geladen was. Evengoed voer hij een dikke 10 kilometer, we konden hem nauwelijks bijhouden. Even voor 3 uur kwam sluis Zerben in zicht, de Rival voer net de sluis in. Toen wij zo dicht bij waren dat onze marifoon de sluis zou kunnen bereiken was de sluisdeur dicht. Toch maar even geroepen. En waarachtig, de sluismeesteres kwam op haar fietsje aan gesjeesd en deed de deur weer open voor ons. We hebben haar heel enthousiast bedankt en waren even over 3 al aan de andere kant van de sluis.

Daarna toch maar gezorgd dat we bij de Rival in de buurt bleven. In de jachthaven van Genthin zagen we "de Ellings" liggen en Henk zag nog net dat daar ook de Ingeborg lag. Schipper Herman was net in de stuurhut en zag ons toen Henk z'n naam brulde ook, hebben heel enthousiast gezwaaid.

Toen we bij sluis Wüsterwitz kwamen en we de sluis aanriepen konden we gelijk mee. De sluismeester kwam met een boodschappenmandje aan zetten met eieren, asperges en rabarber. We hebben hem voor 1euro van z'n rabarber af geholpen. Een enorme bos, het moet veel meer dan een kilo wegen. We zullen de komende tijd veel rabarber eten heb ik zo het idee. In ieder geval waren we binnen een kwartier door de sluis heen. De Rival ging na de sluis voor de kant, wij gingen nog een stukje verder.

Ik ben na Genthin aan ons toetje begonnen, het moest weer een "oventoe" worden. Vorige week was het mislukt, want aangebrand. Nu heb ik in plaats van een email bakje de gietijzeren wok genomen. Ik heb tenslotte vorig jaar in die wok brood gebakken, dan zou je zo'n toetje er ook in kunnen maken. Weer een warmhoudplaatje er onder om de warmte van het gasstel goed te verdelen en dan maar afwachten. Na een half uurtje de inhoud van de pan omhoog gooien als een pannenkoek. De bodem zag er prachtig uit. Daarna de bovenkant nog een kwartiertje laten bakken. Dat alles is gebeurd in de tijd dat we voeren, schutten en ankerden.

Terwijl ik met de laatste voorbereidingen voor het eten bezig was, had Henk ondertussen een mooi ankerplaatsje uitgezocht. Vijf voor zeven ging het 1e anker er in, even later het 2e.

Vijf over zeven zaten we te eten. Het toetje zag er uit als een plaatje en smaakte bijzonder goed. Tien over 7 begon een onweersbui net boven het meertje waar we lagen. We hebben niet tegen staande de bui toch lekker buiten gegeten maar toen het op was zijn we toch maar naar binnen gegaan. Kwart voor 8 was de bui weer over, maar toen kwamen de muggen. Toen was het dus toch tijd om binnen te zitten.

Gaan vroeg naar bed vanavond, we hebben meer dan 10 uur gevaren.

Dag 18 Zondag 18 mei 2008

Gisteren na de onweersbui was de wind in een keer 180° gedraaid en lagen we aan lager wal te dansen. De rietkraag kwam snel dichterbij. Toen zijn we toch maar weer anker op gegaan en zijn om het landpuntje waar tegen lagen heen gegaan. Een smal en ondiep watertje, maar aan de andere kant konden we in de luwte van bomen in 2 meter diep water opnieuw ankeren. Het anker op gaan was erg inspannend door de taaie modder en de vrij straffe wind en de weg zoeken door een ondiep en niet bekend watertje was spannend. Later, toen we weer voor anker lagen bleek dat we langs een vaargeultje lagen. In het donker passeerden 2 jachten ons. Zij moeten beslist kennis van dit gebied gehad hebben, anders dan vaar je hier niet in het donker. Koude en binnen natte nacht gehad, in de kajuit was het vanmorgen 16 en buiten 10°. Hebben de kachel maar weer aangemaakt, kan de boel weer drogen. De barometer stijgt wel weer en het weerbericht is redelijk optimistisch.

Ingang van de Havel. We hebben besloten om dwars door de stad Brandenburg te varen en niet over het kortere Silo kanaal. Dat kanaal gaat dwars door een foei lelijk industriegebied. De stad is veel leuker.

Dan moet je wel door een sluisje, maar dat draaide al zo ongeveer toen we in zicht kwamen. De sluiswachter had zichtbaar plezier in z'n werk. Omdat we van gisteren het dak nog uitgerold hadden en het nu weliswaar bewolkt is maar droog hebben we even aangelegd en het dak weer opgerold. Nu blaast de wind er niet onderdoor terwijl we anders in de schaduw zitten.

We hadden gehoopt in het kanaal naar de stad diesel te kunnen tanken, maar het tankstation was op zondag gesloten. Jammer! En op de waterkraan (we hebben maar 40 liter meer) zat een meter, dus daar hadden we ook niets aan.

Het gebied waar we door varen is prachtig. Ze hebben de Havel waar we feitelijk op varen recht getrokken, maar alle kronkelingen liggen er nog. Je kunt dus overal ver buiten de vaargeul voor anker gaan als je dat wilt. De door het rechte trekken van de rivier ontstane eilandjes zijn echte stukjes wilde natuur, over het algemeen ook behoorlijk zompig. De bomen die er op groeien worden meestal niet erg oud, dan worden ze te hoog en gaan ze bij de eerste de beste herfst- of winterstorm ondersteboven. Op bijna elk eilandje ligt dus ook minstens 1 wortelgestel recht overeind. Het valt me ook op dat die wortels niet erg diep gegaan waren, waarschijnlijk is de grond daarvoor te nat.

Tegen 2 uur waren we onder de Glienickerbrücke en hadden we dus Berlijn bereikt. Het was nog veel te vroeg om al te stoppen, bovendien is het zondag en dus zijn de winkels dicht. We hebben besloten om het Teltowkanaal te volgen, dat is het kortst om door Berlijn te komen.

Vlak na de brug zaten we ineens achter een zware Poolse duwboot met 3 zware bakken ervoor. Het kanaal is niet zo breed en we zagen ons al 40 kilometer achter die bakken

aan sukkelen. Gelukkig is het kanaal ook door een paar kleine meertjes gegraven, bij het eerste de beste zijn we het duwstel gepasseerd. En kijk: toen we bij de sluis kwamen bij kilometer 8 stond die op groen. Er lagen 4 jachtjes in en toen wij aansloten ging de damwand die als deur dienst doet dicht. Ze hadden netjes op ons gewacht! Toen we in de sluis lagen hoorden we de conversatie tussen de sluis en de Poolse duwboot. De sluismeester vertelde dat het kanaal waar de Pool door wilde gesloten was (voor onderhoud) en dat het Teltow kanaal morgen nacht dicht was. Bovendien kreeg de Pool te horen dat van het sluiscomplex alleen de kleine kolk in gebruik was, de grote was in reparatie. De Pool zou nog wel even bezig zijn met schutten want hij moest per bak door de sluis, anders paste het niet. Blij dat wij voor hem konden schutten!

We hadden zo ongemerkt toch al weer heel wat kilometers afgelegd en eigenlijk begonnen we toch weer moe te worden.

Besloten om het jachthaventje van Steglitz aan het kanaal aan te doen. We kenden het wel, vorige keren zijn we er voorbij gevaren, het trok ons niet erg aan. Maar een rustig walletje is anders nauwelijks te vinden op dit kanaal, dus hebben we om half 6 toch maar aangelegd. Het is een haventje van niets, maar de mensen waren reuze behulpzaam. Toen Henk informeerde waar we diesel zouden kunnen halen begonnen ze moeilijk te kijken. Dat kon niet in de onmiddellijke omgeving, maar ze wilden wel halen voor ons. Evenwel: diegene die het aanbod kon niet eerder dan half 10 morgenochtend en dat is voor ons wel wat laat. We willen over 2 dagen in Eisenhüttenstadt zijn. En dat is nog zo'n 135 kilometer, we hebben onze tijd dus nog wel nodig. Nu hebben we natuurlijk nog altijd 50 liter diesel op het voordek staan, dat zouden we in de tank kunnen doen. Dan redden we het nog wel. Maar: een van de mannen bood aan dat we de 20 liter die hij in reserve had over konden nemen. Dat hebben we graag geaccepteerd, dan houden we 25 liter in reserve over. Wel zo veilig, je kunt nooit weten. In Eisenhüttenstadt weten we op loopafstand een tankstation, daar kunnen we de zaak dus weer helemaal vol gooien. Hier heb ik in ieder geval ook m'n drinkwater kannen allemaal gevuld, durf ik ook weer goed af te wassen.

Na half 9 werd het bijna landelijk rustig, tot die tijd vloog er elk kwartier een helikopter van de ADAC over. Kennelijk liggen we hier vlak bij zijn landingsplaats. Even verderop ligt het vliegveld Tempelhof, maar daar hebben we geen erg in of last van gehad tot nu toe.

Dag 19 Maandag 19 mei 2008

Henk is stiekem uit bed gegaan, hij wou gaan varen voordat ik wakker werd. Natuurlijk lukte dat niet, maar ik kreeg de opdracht nog een poosje naar bed te gaan. Goed, dat heb ik dus een kwartiertje vol gehouden, toen ben ik er ook maar uit gegaan. Henk was om 10 over 7 gaan varen. Het is licht bewolkt vanmorgen met zon, maar wel heel koud, niet meer dan 10°.

10 over 8 waren we bij het Britzerkanal, er ligt zoals de sluismeester gisteren al aan de Poolse duwbootschipper vertelde een ton voor: het is gesloten - al is dat wel tijdelijk. Toen ik om kwart over 9 al een tijdje aan het roer had gezeten waren we bij het eind van het Teltowkanal. Rechts af over de Spree. Er ligt daar een roeibaan van zo'n 1,5 kilometer. Die baan is keurig uitgezet met boeien en hele ritsen ballen tussen de 6 verschillende banen. Die ballen zullen wel onderling verbonden zijn dus die moest ik netjes op een afstandje houden. Na de "Regatta Strecke" nog een klein stukje verder, toen waren we om 20 over 10 bij het Oder-Spree Kanal.

Tien minuten later waren we bij sluis Wernsdorf. Die zou net dicht gaan, maar het licht werd weer groen, we konden er zo in varen. Beroepsverkeer is hier nauwelijks meer, dus de sluisen draaien ook voor jachtjes. Een half uur later waren we er uitgebreid door. Tijdens het nuttigen van de middagboterham stak er plotseling een ringslang het kanaal over. Had nog nooit eerder een slang zien zwemmen, maar dit beest kon het heel goed, hij had een reuze gang. Sluis Fürstenwalde was hetzelfde liedje: de sluis ging op groen zodra er gemeld werd. De schutting ging zelfs nog

Een wachtplaats voor schepen die gereed zijn om te schutten. Hoe je daarop in volgorde aan moet leggen is ons een raadsel.

sneller als de vorige sluis, binnen 10 minuten waren we er door. Op het industrieterrein van Fürstenwalde zit een gasvulstation (dat wisten we nog van een vorige reis), dus hebben we bij de kade aangelegd en zijn met de gasfles die we de hele tijd gebruikt hebben (en waarvan de afdichting lek was in Münster) naar het vulstation gelopen. De man wilde graag onze fles vullen, hij had ook nieuwe rubbertjes voor ons. En dat voor een prijs die iets meer dan de helft was van wat we in Nederland moesten betalen. Jammer dat Fürstenwalde niet wat dichterbij thuis is. Om kwart voor 3 waren we weer op weg.

Ook sluis Kersdorf was een "eitje", de sluismeester gaf ons de raad om wat voorin de sluis te gaan liggen omdat de grootste stroming van het vullen van de sluis aan de westkant van de sluis ontstaat. Ook hier waren we weer binnen de kortste keren er uit. Waarom kunnen de sluismeesters aan de andere kant van Berlijn ook niet een beetje vriendelijker voor de jachtjes zijn? Ze hoeven ons niet direct voorrang boven de beroepsvaart te geven maar eens wat vaker de kleintjes mee laten schutten zou wel prettig zijn.

Na Kersdorf begon Henk er eigenlijk wel weer genoeg van te krijgen, uiteindelijk hebben we al zo'n 75 kilometer gevaren vandaag. Eisenhüttenstadt is nog een kilometer of 30, maar dat is voor ons gevoel eigenlijk net iets te ver. Er staan op de kaart een paar plekjes waar je kunt ankeren, maar wat we gezien hebben trok ons niet zo aan. Een kilometer of 3 na de sluis zag Henk een damwandje. Volgens de kaart is dat een aanlegplek voor schepen die de stammetjes die hier uit het bos gehaald worden in schepen te laden. Langs het hele kanaal is bos aangeplant, dat duidelijk "productiebos" is. Overal zie je ook stapels stammetjes liggen. Vroeger ging dat naar de mijnen, tegenwoordig wordt het gebruikt voor spaanplaat. We rekenen maar dat er vannacht niet nog een bak moet komen te liggen voor het vervoer van stammetjes, we blijven hier liggen. Morgen naar Eisenhüttenstadt, boodschappen doen om voorraad te hebben voor Polen.

Dag 20 Dinsdag 20 mei 2008

Een mooie heldere nacht en volledig stil. Goed geslapen en daardoor op tijd en fris wakker geworden. Om 8 uur zijn we aan het varen. Eisenhüttenstadt is niet zo ver. Al voor half 9 een ree gezien op de kant, een paar kilometer verder dacht ik een stuk hout in het water te zien, maar het was een snoek (bijna een halve meter lang) die lag te zonnebaden. De motor loopt als een zonnetje. Kortom heerlijk varen. Langs de kant staat er veel riet.

Het is voor ons een sport op de karrekiet te vinden die daar luidkeels zijn lied ten beste brengt. We hebben er veel kunnen vinden, prachtig gewoon.

Dik 11 uur waren we bij de jachthaven, de havenmeester was in z'n bootje bezig, zag ons komen en begroette ons met een "zijn jullie daar weer? Hoe ver zijn jullie vorig jaar gekomen, alles goed?"

We konden achteraan liggen van hem, dat was Henk ook al van plan want dan behoeven we niet zo ver te zeulen met de brandstoftanken. Even iets verder, om te draaien en toen kwam er ineens een afgrijselijk geluid uit de machinekamer en we hadden geen aandrijving meer.

We konden met de snelheid die we nog hadden en de kleine stroming in de haven nog dicht genoeg bij de kant komen, zodat de havenmeester onze lijn kon vangen. Met vereende krachten het schip aan de kant gebracht en vast gelegd.

De havenmeester vond het een zorgwekkend geluid dat uit onze machinekamer kwam. Nou, dat vonden wij ook.

Volgens Henk zou het de keerkoppeling kunnen zijn.

Wat we nu gingen doen, wilde de havenmeester weten.

Simpel, de zaak open leggen en vervangende onderdelen erin. We hebben tenslotte niet voor niets een enorme hoeveelheid reserve onderdelen bij ons en genoeg gereedschap om (bijna) elke klus te klaren.

Maar eerst zijn we aan de wandel gegaan om diesel te halen. Met 50 liter op het karretje konden we het in 2 wandelingen klaren. Blij dat er hier om de hoek een benzinepomp is. Even een boterham eten en dan weer op stap om boodschappen te doen. Ik ben daarna het boodschappen wagentje naar de winkel terug gaan brengen, Henk is begonnen om de bouten uit de kuipvloer te verwijderen. Met een open kuip kun je gemakkelijk bij de keerkoppeling komen. De homokineet en de bediening van de keerkoppeling verwijderd. Daarna waren de bevestigingsbouten aan de beurt en de keerkoppeling kon naar achter getrokken en verwijderd worden. Een blik op de speciale rubberen Vulcan demperplaat en... er zat geen tand meer in! Ook de spline van de keerkoppeling was ernstig beschadigd. Dit is even meer werk dan Henk dacht. Het vliegwielhuis moest eraf om de demperplaat te kunnen vervangen. Met een stelbout wordt de motor ondersteund en dan kan er begonnen worden.

De trap moest verwijderd worden omdat de startmotor aan de stuurboord kant van de motor zit. Dus de spanning van het systeem af en al rap was het vliegwielhuis er af.

We hebben veel onderdelen op voorraad zitten in de neus van het schip. Dit zit voor het bed dus dit moest ook overhoop. De puinhoop werd steeds groter. We hadden nog

2 demperplaten en een gereviseerde keerkoppeling op 'voorraad'. We gaan nu een nieuwe 'Centaflex' demperplaat gebruiken. De andere is een klassieke plaat met veren met een 'massaring'.

Natuurlijk mocht ik ook helpen, het was een klusje waar je eigenlijk meer dan 2 handen voor nodig had. Nog een mazzel dat ik niet benauwd ben voor vieze handen, ik had er nog maar net naar gekeken of ze waren al zwart van de olie. Bij dit soort gelegenheden is het wel gemakkelijk dat ik zo langzamerhand een redelijk technische opleiding heb gekregen. Trouw met een fanatieke doe het zelf en je leert wel om je handen te gebruiken.

Maar tegen half 5 kon de trap weer op z'n plaats gezet worden en hoefde alleen nog maar in de kuip gewerkt te worden. Ik mocht in de kajuit de zaak weer een beetje leefbaar maken, daarna kwam er toch nog weer een kreet van buiten: er waren weer een paar extra handen nodig. Om half 6 mocht ik voor eten gaan zorgen, Henk kon het verder alleen af. Tenslotte is het dicht leggen van de vloer niet zo'n klus. Om 6 uur is Henk de motor weer gaan starten, alles klonk normaal.

Tegen de tijd dat hij buiten met de laatste klusjes klaar was, had ik het eten klaar.

Na het eten even de afwas, Henk beloofde af te drogen. Maar toen de eerste kopjes gedroogd waren klonk er een stem van buiten: "familie Bos! Jullie zijn terug!" De man die op de steiger stond hadden we vorig jaar ook al ontmoet, toen hadden we hem geholpen aan informatie over Polen en hij had een cd van ons gehad. Hoe hij heet weet ik niet meer, wel dat hij de plaatselijke Nissan dealer is. Hij had de cd gekopieerd en door gegeven aan Karin en Klaus Brandmüller. Wij hebben contact met Karin en Klaus via het internet, we hebben ze vorig jaar in Gorzow ontmoet. Ze waren erg blij geweest met de cd vertelde meneer. Ondertussen stond Henk met hem te praten en kon ik de afwas verder alleen doen. Natuurlijk had hij al gehoord van onze storing, hij stond wel verbaasd dat de klus in een uur of 3 geklaard was. Ik wilde de afwas wel afgewerkt hebben, want na zo'n middag hard werken was ik heel erg aan een douche toe. Dus toen de afwas weg was gewerkt zijn we toch maar naar de douche gegaan. Het sanitair is niet overdreven hier, er is een dames en een heren wc en 1 douche. Die douche was net groot genoeg om er met z'n 2-en onder te gaan staan. Voldoende dus, en netjes schoon.

Henk heeft "de lamp uit" en ik zo langzamerhand ook. We gaan vroeg naar bed, morgen is er weer een dag.

Natuurlijk had Janneke al gehoord waar we waren en wat er gebeurd was en zij vroeg zich af wat we nu gingen doen. Maar dat sms-je kwam toen de klus al klaar was, dus nu weet ze dat we morgen gewoon verder gaan naar Polen.

Dag 21 Woensdag 21 mei 2008

Ondanks het bekap zijn van gisteren vroeg wakker vanmorgen. Henk is al om half 7 opgestaan, de vlaggestokhouder moest nog weer rond gemaakt worden. Die was gisteren even onzacht tegen de muur aan gekomen. Maar met een paar meerpennen en een hamer was dat klusje zo gepiept. Toen het klaar was heeft Henk de motor gestart en zijn we gaan varen.

Om 8 uur waren we al door de sluis. We hebben aan een duwboot met bak gelegen, hadden te laat in de gaten dat er drijvende bolders aan de bakboordzijde van de sluis zitten. Gaf niets, de bemanning van de duwboot was wel nieuwsgierig naar dat vreemde bootje. Henk is een tijd met ze gaan praten, zo'n schutting kost al gauw een half uur.

Er is een nieuwe aanlegsteiger voor jachtjes in de voorhaven gemaakt, heel uitgebreid en nog zo nieuw dat er nog geschuurd en geveerd moest worden.

Bij het douane steigertje hangen de vlaggen nog, maar er was verder geen activiteit. Op de sluis hadden ze al verteld dat er geen controle meer was, er zou alleen nog op de Oder gecontroleerd kunnen worden.

Om 11 uur waren we Frankfurt Oder al gepasseerd, we lopen geregeld harder dan 13,5 kilometer.

Een groepje jongens (studenten) stond op de kant, er dreef een voetbal in het water. Een knul liep onder langs het water mee in de hoop dat hij weer naar de kant zou drijven. Dat deed hij natuurlijk niet. We zijn even om gedraaid en Henk heeft staande op de strijklamp de bal weer opgepikt. Het was een dure Adidas, geen wonder dat ze het wel terug wilden. Even nog wat dichterbij de kant gevaren, toen kon Henk hem weer terug gooien naar de knul op de kant. 20 voor 12 aangemeerd bij de steiger in Lebus. Even rustig eten en weer wat opwarmen. Het is erg koud nog steeds in de wind, ondanks dat de zon volop schijnt. Om 1 uur weer verder.

Om 3 uur waren we al op de Warta. We hadden 3 vaartuigen gezien op de Oder: een heel klein motorbootje "Ines" die in Eisenhüttenstadt samen met ons geschut had; een duwboot met een bak ervoor die onderweg een klusje had gehad en een Duits politiebootje dat lekker op een strandje lag. Ze hadden voor ons geen enkele belangstelling. Op de Warta viel de snelheid trouwens heel sterk terug: tot 5,5 kilometer!

Om kwart voor 4 aangemeerd bij Café Kanape. Nadat we ons goed vast hadden gemaakt zijn we naar boven gelopen en hebben de cd die we van Brigitte hadden geleend terug gebracht. Dat hadden we haar tenslotte beloofd. Uiteraard dat niet alleen: ook uitgebreid gebabbeld over van alles en nog wat. De vloot die met de Kuna mee vaart is hier uiteraard ook geweest, ze hebben helaas niets in het gastenboek geschreven.

De motor heeft zich vandaag bijzonder goed gehouden, geen wanklank uit de machinekamer!

Er staat 50 cm meer water dan vorig jaar!

Zie voor vervolg deel 4.

